

BÊN CỔ ÁO QUAN CỦA NÀNG .

Em ra đi khi anh còn ở lại
Một bóng hình xuôi ngược đưa em
Phút chia ly chợt nát tan lòng
Bao thốn thức bao niềm ân ái
Bàn tay xanh lững lờ bất động
Khóe môi buồn khuê các tuyết băng
Hàng mi cong như đón như chờ
Ai say đắm mỗi lần hôn âu yếm
Em nằm đây giữa áo quan vàng lạng
Ánh nến hồng chảy ướt áo em phơi
Tiếng mõ huyền bi lẫn khuất hương trầm
Thôi cách trở - thôi xa niềm thương nhớ
Em về đâu có ai theo với
Hay một mình lạc lõng giữa đêm trăng
Hồn lang thang những nhánh sông dài
Bay lã đãng qua từng ngôi mộ kiếp
Em đừng đi hãy chờ anh với
Sống làm gì khi vắng bóng người yêu
Đâu quãng đường mưa nắng với đầy
Rồi đây chỉ mình anh heo hút
Mỗi đêm đông khi trời qua se lạnh

Mất đâu rồi hơi ấm của em yêu

Thôi em hãy bình yên đi trước

Thu xếp rồi anh bước theo em .

Em bỏ ta đi về một cõi

Để lại riêng đây cảnh ngút ngàn .

PHAN NGHĨA .